

UJEDINJENE
NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 17. avgust 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: **sudija Alphons Orie, predsedavajući**
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **17. avgusta 2011.**

TUŽILAC

protiv

JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA POVERLJIVE "ODLUKE PO ZAHTEVU
STANIŠIĆEVE ODBRANE ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU ZA
VREME LETNJE PAUZE U RADU SUDA" OD 21. JULIA 2011. GODINE**

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića

g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Vlada Republike Srbije

Posredstvom Ambasade Republike Srbije
u Kraljevini Holandiji

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Dana 7. jula 2011. Stanišićeva odbrana je podnela zahtev za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda (u daljem tekstu: Zahtev).¹ U prilogu Zahteva Stanišićeva odbrana je dostavila garancije Vlade Republike Srbije od 30. juna 2011. (u daljem tekstu: Garancije Republike Srbije), kao i lične garancije optuženog i njegovu izjavu odricanju od privilegovanog odnosa između lekara i pacijenta (u daljem tekstu: lična garancija i izjava optuženog).² Isti dan Veće je odlučilo da će rok za dostavljanje odgovora na Zahtev biti skraćen do 14. jula 2011. i o tome neformalnim putem informisalo strane u postupku. Dana 14. jula 2011. tužilaštvo je odgovorilo (u daljem tekstu: Odgovor) u kom je uložilo prigovor na Zahtev.³ Isti dan tužilaštvo je dostavilo *Addendum* Odgovoru (u daljem tekstu: Dodatak).⁴ Dana 15. jula 2011. zemljadomaćin Međunarodnog suda dostavila je dopis u skladu s pravilom 65(B) Pravilnika o postupku i dokazima (u daljem tekstu: Pravilnik), u kom je izjavila da se ne protivi Zahtevu.⁵ Dana 18. jula 2011. Stanišićeva odbrana je zatražila dozvolu da dostavi repliku, što je Veće isti dan odobrilo.⁶ Dana 19. jula 2011. Stanišićeva odbrana je dostavila repliku na Odgovor i *Addendum* (u daljem tekstu: Replika).⁷

II. ARGUMENTACIJA STRANA U POSTUPKU

2. Stanišićeva odbrana tvrdi da optuženi ne predstavlja opasnost po žrtve ili svedoke i da nema opasnosti da će pobeći.⁸ Osim toga, Stanišićeva odbrana tvrdi da je optuženi, tokom ranijih boravaka na privremenoj slobodi, postupao u skladu s uslovima protokola

¹ Hitni Stanišićev zahtev za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda, 7. juli 2011. (poverljivo).

² Zahtev, poverljivi dodaci A i B.

³ Odgovor tužilaštva na Hitni Stanišićev zahtev za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda, 14. juli 2011. (poverljivo).

⁴ *Addendum* Odgovoru tužilaštva na Hitni Stanišićev zahtev za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda, 14. juli 2011. (poverljivo).

⁵ Dopis Ministarstva spoljnih poslova Kraljevine Holandije o privremenom puštanju na slobodu g. Jovice Stanišića, 15. juli 2011. (poverljivo).

⁶ Molba Stanišićeve odbrane za dozvolu da dostavi repliku na Odgovor tužilaštva i *Addendum* Hitnom Stanišićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda, 18. juli 2011. (poverljivo). T. 12954.

⁷ Replika Stanišićeve odbrane na Odgovor tužilaštva i *Addendum* Hitnom Stanišićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnje pauze u radu suda, 19. juli 2011. (poverljivo).

⁸ Zahtev, par. 7.

za praćenje zdravstvenog stanja i da se bez incidenta vratio na Međunarodni sud.⁹ Stanišićeva odbrana navodi da će privremeni boravak na slobodi verovatno poboljšati zdravlje optuženog i omogućiti mu da se oporavi od prethodnih pretresa.¹⁰ Što se tiče susreta optuženog sa svedokom Miletom Bosnićem, Stanišićeva odbrana tvrdi da su ti susreti, po svemu sudeći, bili kratki i slučajni.¹¹ Stanišićeva odbrana navodi da iskaz svedoka ne govori u prilog tome da je optuženi sa svedokom razgovarao o svom predmetu, već samo da su izmenili pozdrave.¹² Stanišićeva odbrana ističe da tužilaštvo od svedoka tokom njegovog svedočenja nije zatražilo dodatne pojedinosti u vezi s tim susretima.¹³

3. Stanišićeva odbrana tvrdi da bi privremeno puštanje na slobodu olakšalo pripreme izvođenja dokaza odbrane koje su u toku, pošto je optuženi zbog svog stanja bio onemogućen da daje uputstva u vezi s velikim brojem dokumenata.¹⁴ Prema rečima Stanišićeve odbrane, napredak je postignut tokom ranijeg privremenog boravka optuženog na slobodi, te bi dozvola za privremeno puštanje na slobodu za vreme letnjeg odmora omogućila odbrani da izvrši dodatne važne zadatke i tako obezbedi poštovanje prava optuženog na osnovu člana 21(4)(b) Statuta Međunarodnog suda da ima odgovarajuće vreme i uslove za pripremu odbrane.¹⁵ Stanišićeva odbrana tvrdi da praksi Žalbenog veća kojom se za privremeno puštanje na slobodu u fazi postupka posle donošenja odluke na osnovu pravila 98bis traže da se ubedljivi humanitarni razlozi ne bi trebalo da primenjuju kada je privremeno puštanje na slobodu potrebno da bi se obezbedila prava optuženog iz člana 21 Statuta Međunarodnog suda.¹⁶

4. Što se tiče ubedljivih humanitarnih razloga, Stanišićeva odbrana tvrdi da trinaestogodišnji sin optuženog [REDIGOVANO].¹⁷ U prilog toj tvrdnji, Stanišićeva odbrana podnosi [REDIGOVANO].¹⁸ Stanišićeva odbrana tvrdi da bi kratka poseta

⁹ Zahtev, par. 9; Replika, par. 6.

¹⁰ Replika, par. 6.

¹¹ Replika, par. 11, 13-14.

¹² Replika, par. 9, 12-14.

¹³ Replika, par. 9, 12.

¹⁴ Zahtev, par. 11-12.

¹⁵ *Ibid.*

¹⁶ Zahtev, par. 6, 13-14.

¹⁷ Zahtev, par. 16; Replika, par. 7.

¹⁸ Zahtev, poverljivi Dodatak D.

optuženog [REDIGOVANO].¹⁹ Pored toga, Stanišićeva odbrana tvrdi da optuženi [REDIGOVANO].²⁰

5. Tužilaštvo tvrdi da je opasnost od bekstva povećana posle usmene odluke Veća na osnovu pravila 98bis Pravilnika da postoje dokazi koji mogu biti osnova za osudu optuženog.²¹ Tužilaštvo tvrdi da iskaz svedoka Mileta Bosnića ukazuje na to da se optuženi sa svedokom sastao bar jednom prilikom tokom 2003. godine ili kasnije kada je optuženi bio na privremenom boravku na slobodi, čime je prekršio uslove privremenog puštanja na slobodu, to jest da ne sme imati kontakt s nekim od potencijalnih svedoka.²²

6. Pored toga, tužilaštvo tvrdi da smetnje koje optuženi odnedavno ima sa [REDIGOVANO] govore u prilog odobravanja privremenog puštanja na slobodu, naročito na dug period koji je zatražen.²³ Tužilaštvo naglašava da je Veće ranije iznelo stav da ni priprema izvođenja dokaza odbrane ni uticaj na psihičko stanje optuženog ne predstavljaju ubedljive humanitarne razloge.²⁴ Na kraju, tužilaštvo navodi da, iako je njegov sin teško podnosi odsustvo optuženog, to važi za svakog člana porodice svakog zatvorenog lica i da, prema tome, ne može predstavljati ubedljive humanitarne razloge u smislu prakse Međunarodnog suda.²⁵ Osim toga, prema rečima tužilaštva, što se tiče [REDIGOVANO], ona ne bi bila umanjena time što bi se optuženom odobrilo privremeno puštanje na slobodu.²⁶

III. MERODAVNO PRAVO

7. Veće podseća i poziva se na merodavno pravo koje reguliše privremeno puštanje na slobodu i postupak privremenog puštanja na slobodu koje je izložilo u svojim ranijim odlukama, uključujući i fazu postupka nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98bis.²⁷

¹⁹ Zahtev, par. 16.

²⁰ Zahtev, par. 10, 15.

²¹ Odgovor, par. 5-6.

²² Dodatak, par. 1-4.

²³ Odgovor, par. 7-9.

²⁴ Odgovor, par. 12.

²⁵ Odgovor, par. 13.

²⁶ *Ibid.*

²⁷ V. Odluka po Hitnom Stanišićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 10. decembar 2010. (poverljivo) (u daljem tekstu: Odluka od 10. decembra 2010.), par. 5; Odluka po Hitnom zahtevu Stanišićeve odbrane za privremeno puštanje na slobodu, 31. mart 2010. (poverljivo) (u daljem tekstu: Odluka od 31. marta 2010), par. 19-21; Odluka po Zahtevu Simatovićeve odbrane za privremeno puštanje na slobodu tokom zimskog sudskog raspusta, 15. decembar 2009, par. 11-12; Odluka po Zahtevu Simatovićeve odbrane za privremeno puštanje na slobodu, 15. oktobar 2009, par. 10-12.

IV. DISKUSIJA

8. Što se tiče pitanja da li će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, vratiti na suđenje, Veće podseća na diskusije u svojim ranijim odlukama.²⁸ Veće nije primilo informacije koje upućuju na izmenu okolnosti s tim u vezi. S obzirom na to, Veće je razmotrilo fazu postupka nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98bis. Ta promena ne vodi zaključku da postoji realna opasnost da će optuženi pokušati da pobegne. Osim toga, Veće smatra i pripisuje odgovarajuću težinu garancijama Republike Srbije. Shodno tome, Veće je i dalje uvereno da će se optuženi, ako bude privremeno pušten na slobodu, vratiti na suđenje.

9. Što se tiče pitanja da li će optuženi, u slučaju puštanja na slobodu, predstavljati opasnost po žrtve, svedoke ili druga lica, Veće podseća na analizu iz svojih prethodnih odluka.²⁹ Veće nije primilo informacije koje upućuju na izmenu okolnosti s tim u vezi. S obzirom na to, Veće je razmotrilo iskaz svedoka Mileta Bosnića o tome da se jednom prilikom, 2003. godine ili kasnije, na sastanku s jednim članom tima odbrane optuženog, nakratko stao i razmenio pozdrave s optuženim, koji je u prolazu rekao da je na odsustvu i da se vraća u Hag.³⁰ Veće smatra da je ovaj susret, po svemu sudeći, bio veoma kratak i očito neplaniran. Osim toga, čini se da optuženi nije o svom predmetu razgovarao sa svedokom. Na osnovu informacija nije moguće utvrditi da li je optuženi u vreme kada je sreo Mileta Bosnića mogao pretpostaviti da se razmatra ili da će biti razmotrena mogućnost da Mile Bosnić svedoči kao potencijalni svedok odbrane. Veće zaključuje da ograničene informacije koje ima pred sobom u vezi s tim susretom ne vode zaključku da postoji realna opasnost da će optuženi, ako bude pušten na slobodu, predstavljati opasnost po žrtve, svedoke ili druga lica. Isto tako, na osnovu tih informacija nije moguće utvrditi da je optuženi prekršio uslove kada je ranije boravio na slobodi.

²⁸ Odluka po Hitnom Stanišićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 21. april 2011. (poverljivo) (u daljem tekstu: Odluka od 21. aprila 2011), par. 10; Odluka po hitnom Stanišićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 8. mart 2011. (poverljivo) (dalje u tekstu: Odluka od 8. marta 2011), par. 7; Odluka od 10. decembra 2010, par. 6; Odluka po Hitnom zahtevu Stanišićeve odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga i razloga saosećajnosti (poverljivo), 16. avgust 2010. (u daljem tekstu: Odluka od 16. avgusta 2010), par. 5; Odluka po Hitnom zahtevu Stanišićeve odbrane za privremeno puštanje na slobodu, 22. jul 2010. (u daljem tekstu: Odluka od 22. jula 2010), par. 6; Odluka od 31. marta 2010, par. 23-24.

²⁹ Odluka od 31. marta 2010, par. 26; v. i Odluka od 16. avgusta 2010, par. 6 i Odluka od 22. jula 2010, par. 7.

³⁰ T. 12852-12853.

10. U fazi postupka nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, Veće ne bi trebalo da odobri privremeno puštanje na slobodu ukoliko ne postoje ubedljivi humanitarni razlozi koji pretežu u korist odobravanja privremenog puštanja na slobodu. Stanišićeva odbrana navodi da bi taj uslov mogao biti u suprotnosti sa pravom optuženog na odgovarajuće vreme i uslove za pripremu odbrane. Veće je ranije uvažilo činjenicu da bi boravak optuženog u Beogradu pogodovao radu odbrane.³¹ U isto vreme, Veće i dalje nije uvereno da je boravak optuženika u Beogradu, umesto u Hagu, od suštinske važnosti za njegov doprinos odbrani ili davanju uputstava.³² Shodno tome, Veće smatra da privremeno puštanje na slobodu nije potrebno da bi se optuženom garantovala prava na osnovu člana 21(4) Statuta.

11. U odnosu na psihičko stanje optuženog, Veće smatra da [REDACTED].³³ [REDACTED].³⁴ Iako Veće prihvata da privremeno puštanje na slobodu može blagotvorno da deluje na psihičko stanje optuženog, ono nije ubedljivo da ova okolnost predstavlja ubedljiv humanitarni razlog koji pretežu u korist privremenog puštanja na slobodu.

12. Što se tiče sina optuženog, Veće je pregledalo [REDACTED]. [REDACTED].³⁵ [REDACTED].³⁶ Veće prihvata da bolest i boravak u zatvoru optuženog negativno utiču na [REDACTED]. S obzirom na uzrast sina optuženog, [REDACTED] bi moglo da predstavlja ubedljive humanitarne razloge koji pretežu u korist odluke da se optuženi pusti na slobodu. Međutim, [REDACTED]. [REDACTED]. [REDACTED]. Pod tim okolnostima, Veće ne može da ustanovi da li predviđeni humanitarni razlozi dostižu prag potreban da se utvrde dovoljno ubedljivi razlozi koji pretežu u korist odluke o privremenom puštanju na slobodu.

13. Osim toga, Veće je svesno svoje obaveze da izbegava prekide u sudskom postupku.³⁷ Iznenadno pogoršanje zdravstvenog stanja optuženog moglo bi da utiče na

³¹ Odluka od 21. aprila 2011, par. 13; Odluka od 8. marta 2011, par. 14.

³² *Ibid.*

³³ Izveštaji nadležnog lekara od 6, 10, 17, 25 i 31. maja 2011, 7, 14, 22. i 29. juna 2011, 5, 12. i 20. jula 2011.

³⁴ Podnesak Sekretarijata s medicinskim izveštajem, 14. juli 2011.

³⁵ Zahtev, poverljivi Dodatak D.

³⁶ Zahtev, poverljivi Dodatak D.

³⁷ V. Odluku od 10. decembra 2010, par. 9 i ranije odluke ovog Veće koje su u njoj navedene.

njegovu sposobnost da se vrati u Hag i tako prekine sudske postupak.³⁸ Veće je ranije zaključilo da postojanje takve opasnosti ne ide u prilog odobravanju privremenog puštanja na slobodu.³⁹ Zdravstveno stanje optuženog je već neko vreme stabilno i optuženi se sa ranijih boravaka na privremenoj slobodi vraćao bez incidenata.⁴⁰ U isto vreme, nadležni lekar je nedavno izvestio o [REDIGOVANO].⁴¹ Na osnovu nedavnih izveštaja nadležnog lekara i uzimajući u obzir istoriju bolesti optuženog, Veće je i dalje mišljenja da opasnost da će se njegovo zdravlje naglo pogoršati nije mala. Uzimajući sve u obzir i u nedostatku ubedljivih humanitarnih razloga koji pretežu u korist odluke o privremenom puštanju na slobodu, kao i u svetu opasnosti da će se zdravstveno stanje optuženog naglo pogoršati, Veće zaključuje da bi privremeno puštanje na slobodu trebalo odbiti.

V. DISPOZITIV

14. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 54 i 65 Pravilnika, Veće **ODBIJA** Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Alphons Orie,
predsedavajući

Dana 17. avgusta 2011. godine

U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

³⁸ *Ibid.*

³⁹ *Ibid.*

⁴⁰ Izveštaji nadležnog lekara od 6, 10, 17, 25 i 31. maja 2011, 7, 14, 22. i 29. juna 2011, 5, 12. i 20. jula 2011; Odluka od 21. aprila 2011, par. 12; Odluka od 8. marta 2011, par. 12; Odluka od 10. decembra 2010, par. 10.

⁴¹ Izveštaji nadležnog lekara od 12. i 20. jula 2011.